

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Pametne besede.

V ugledni dunajski reviji »Die Zeit« je berolinski publicist Wolfgang Kirchbach pod naslovom »Etnologija in politika v Avstro-Ogrski« priobčil več člankov, ki so obudili občno pozornost. Zlasti zadnji njegovih člankov zasluži zanimanje, ne samo zaradi tega, ker so le silno redko sejani tisti Nemci, ki slušajo glas pameti in pravice tudi kadar se gre za Slovane, nego tudi zaradi konkluzij, do katerih prihaja Kirchbach po dejanskih narodnostnih razmerah v avstro-ogrski državi.

Kirchbach zastopa stališče, da naroda, ki ima svojo literaturo, z vsiljevanjem družega jezika ni mogoče raznaroditi in da je v Avstro-ogrski uvedenje državnega jezika že celo popolnoma nemogoče, ker je tu peto roko književno popolnoma razvitih jezikov, ki uspešno konkurirajo z nemščino za čast, biti posredovalni jezik med narodi.

Sicer pa je Kirchbach tudi prepričan, da vsak narod le sam sebi škoduje, če hoče drugemu narodu vsiliti svoj jezik. Nemec, ki hoče sebi in svojemu narodu dobro, naj se nauči sosedovega jezika vsaj za silo, ker mu daje to jezikovno znanje izvrstno orožje za vsakdanji boj. Kirchbach obsoja odločno tiste Nemce, ki se nečejo naučiti češkega ali drugega jezika, češ, posledica tega je, da jih Slovani iztisnejo in da v borbi za obstanek podležejo.

Slovani — pravi Kirchbach — bi morali biti Nemcem ljubi sosedje, Nemci bi morali podpirati Slovane v njihovih kulturnih prizadevanjih, zlasti pa bi morali paziti na to, da se jezikovna ravnopravnost dosledno izvede, ne le v šolah in v uradih, ampak sploh v vsem javnem življenju.

Kirchbach ni samo pameten ampak tudi vseskozi pravičen. V svoji studiji, s katero se obširno bavi malone vse večje slovansko časopisje, je tudi resnično pojasnil, kako grdo izmišljene so vse tiste

grozne povesti, da Nemec mej Slovani niti za denar ne dobi ne hrane, ne stanovanja, da ne dobi niti vode, ako nemški govori, in kar je več taci »štori«, ki krožijo po nemških listih, ter konstatuje, da je dejansko stanje tako, da je Nemec lahko kjerkoli v avstro-ogrski državi popolnoma zadovoljen, da si boljših razmer ne more želeti in da njemu tako ugodnih razmer ne najde nikjer drugje na svetu.

Res pametne in prevdarjene so Kirchbachove besede ter od konca do kraja resnične, ali da bi količkaj uplivalo na mišljenje in postopanje nemškega naroda, na to še misliti ni. Kirchbacha bodo Nemci uvrstili med »sonderbare Schwärmer«, njegovo, dasi uprav senzacionalno študijo bodo vrgli v koš, tja kjer počivajo podobna dela raznih nemških filozofov od Herderja do naših časov. Odkar je Nitzschejeva filozofija prešla nemškemu narodu v kri, čuti se vsak najobskurnejši Nemec kot »Übermensch«. Nauk o enakokovrednosti in enakopravnosti narodov ne velja med Nemci več. Ta nauk je prešel med inventar humorističnih listov, v Nemcih pa je zadobil splošno veljavno načelo, da je nemški narod več vreden kakor vsak drugi narod, da je nemški narod gospodovalni narod, kateremu morajo biti drugi podložni in da drugi narodi, zlasti Slovani kot manjvredni tudi ne morejo zahtevati enakopravnosti.

Očitno je, da Kirchbach ne pozna duše svojega lastnega naroda in njegovih tendenc in zato tudi njegova sicer znamenita študija ne bo imela upliva na Nemce. Nemški narod je ves preinjen tistega hakatizma, ki se v Prusiji oficijalno izvršuje, v Avstriji pa neoficijalno — koder je to sploh mogoče, in kateremu naredi konec šele kaka velika katastrofa.

Sicer pa gre Kirchbachu vse priznanje, da je imel pogum pred nemško javnostjo zastopati pametno in pravično stališče.

V Ljubljani, 29. januarja.

Moravsko vseučiliško vprašanje v proračunskem odseku.

Doslej je proračunski odsek mirno in stvarno deloval, a ko je prišel na vrsto učni etat, se je položaj izpremenil. Čehi zahtevajo, da se jim izpolni stara, pravična želja in da se ustanovi v glavnem mestu Moravske, v Brnu, češko vseučilišče; Nemci pa so Hartlu in Koerberju najodločneje izjavili, da take univerze v »nemškem« Brnu ne dovolijo, ker bi postalo Brno kmalu češko mesto ter bi se nemštvo na Moravskem sploh potisnilo v ozadje. Vrčila so se zato že pogajanja z naučnim ministrom Hartlom, ki je obljubil Nemcem, da odpravi Čeha z negotovimi obljubami. Dejal je nemško-moravskim poslancem, da se bode skliceval na to, da nedostaja še mnogo materialnih in znanstvenih predpogojev za tako univerzo, da pa vlada vzlic temu simpatizuje z nemškim in s češkim vseučiliškim načrtom. Niti takega odgovora ne marajo Nemci, nego zahtevajo, naj Hartel jasno izjavi, da Čehi na češko univerzo v Brnu ali v Olomucu niti misliti ne morejo. Tudi Koerber je skušal pomiriti Nemce, a brez uspeha. Nemci zahtevajo, da se prej sklene nemško-češka sprava, potem šele bo možno govoriti o kakem češkem vseučilišču na Moravskem — toda v Brnu nikakor ne! Baje je nastala v ministrstvu kriza radi tega. Hartlov položaj je postal nevzdržljiv in hoče baje odstopiti. Vrš se nova pogajanja, med tem pa se je razpravljanje o visokih šolah odgodilo za nekaj dni ter se doženejo prej druge točke proračunskega naučnega ministrstva. Oblaki se zopet zbirajo in kaže se, da so tudi v proračunskem odseku časi miru in strpljivosti pri kraju.

Vojna v Južni Afriki.

Iz Johannesburga poročajo: Burski poveljnik Beyers, ki je bil nekaj časa v bližini Pietersburga, je vdrl 22. t. m. v koncentracijsko taborišče, vzel seboj veliko število ondi interniranih Burov ter 25. t. m.

zjutraj naskočil Pietersburg, da bi si pri svojih pušk in konj za pridobljeno moštvo. Angleži pa so ga odbili z izgubo 3 mrtvih in 3 ranjenih. 23. t. m. so poskušali Buri pognati neki vlak blizu Pietersburga v zrak, a streljivo ni napravilo nobene škode. Iz Pretorije javljajo, da so prišli angleški žurnalisti v farmo blizu Lydenburga, da bi ujeli Hindona, ki je znan kot razruševalec vlakov. Hindona pa niso dobili, a zato so ujeli Ben Viljoena in dva njegova adjutanta. V isti noči je polkovnik Wilson pri Strydonu ujel 20 Burov. Ker pa sta Wilsona naslednjega jutra napadla Alberts in Ross, so vsi ujetniki zopet ušli. Nekaj je bilo v boju ustrelenih. Buri so imeli v bitki 10 mrtvih in več ranjencev ter so prosili Angleže zdravniške pomoči. Angleži so imeli 3 mrtve in 5 ranjencev. Bruce Hamilton je pri Boschmausfonteinu ujel 12 Burov. Pri Irene se je udalo 12 Burov. Lord Kitchener poroča, da je Ben Viljoen res ujet ter da bo do to na Bure, stoječe severno železniške proge, jako vplivalo. V Südmiddeburgu je bil baje ujet tudi Hans (ne Louis!) Botha. Iz Johannesburga poročajo, da hoče Bur Vilonel s 1500 Buri začeti boj proti lastnim rojakom. To je baje že sporočil Steijnou. O zajetju generala G. Carringtona se poroča: Na Sveti večer je bil general Carrington v Hexspruitu, v neki gozdni zaseki v gorovju Magalis. Delarey in Kemp sta ga obkolila ter ujela generala z vsem štabom in celim bataljonom. Carringtonov bataljon je sestajal večinoma iz avstralskih bušmancev. Carrington je bil podrejen divizionarju Methuenu. O tem velikem porazu je Kitchener — molčal! Angleška vlada je predložila parlamentu potrebščino 5 milijonov funtov sterlingov kot naknadni kredit v pokritje vojnih stroškov v Južni Afriki. Po angleških poročilih so izgubili Buri v pretečenem tednu: 31 mrtvih, 20 ranjenih in 322 ujetih.

Najnovejše politične vesti.

Budgetni odsek je razpravljal včeraj med drugim o ljudskem šolstvu in

LISTEK.

Nakit.

Francoski spisal H. L. Legrand.

Nekega ponedeljka, okoli dveh popoldne, je stopila elegantna dama v prodajalno za dragotine v Rue de la Paix.

— Jaz sem gospa Delpart, soproga doktorja Delparta; saj gotovo poznate ime mojega moža?

Dragotinar se je poklonil.

— Moj soprog mi je obljubil, da mi kupi biseren nakit, pa sem se spomnila takoj vas. Videla sem collier, ki ga je kupila pri vas grofica Martinet... Rada bi imela nekaj sličnega.

Dragotinar se je zopet poklonil ter šel v sosedno sobo, iz katere je prinesel kmalu zaželeno kaseto.

— Prav takega nimam več, milostiva. Toda tale collier je iz enakih biserov.

S temi besedami je pokazal dragotinar gospej krasen collier, sestavljen iz petdeset biserov. Vsi so bili veliki kakor lešniki, tako da bi bil človek na prvi pogled mislil, da niso pravi.

Dama jih je gledala.

— Oh, v resnici je lep... prav krasen!

Vzemši ga v roke, ga je nesla k luči, da ga bolje vidi.

— Koliko stane? — je vprašala živahno.

— Petindvajset tisoč... Od te cene ne morem popustiti... Naredil sem ga za barona C., in ga — ako želite kupiti ga — ne morem dati ceneje.

Dama se je nekoliko zamislila, potem je nadaljevala, malo smeje se:

— To je malo drago. Moj mož ne bo hotel toliko potrošiti... Toda...

Dragotinar je vzel takoj drug collier iz kasete; — bil je prav tako lep kakor prvi, samo biseri so bili manjši.

— Ta stane samo osemnajst tisoč, milostiva.

Gospa Delpart ga je pogledala, nato je rekla odločno:

— Izbrala sem že onega prvega. Ali mi ga morete poslati na dom?

— O prosim, milostiva.

— Hočem, da si ga moj mož pogleda. Ali... ne bi bili morda tako ljubeznivi ter mi poslali oba?... Takoj sedaj!

— O, prosim, drage volje.

— Moja ekvipaža je zunaj pred prodajalno. Morda bi mogel iti kateri izmed vaših pomočnikov z menoj?

Dragotinar je ustregel želji dame. — Njegov pomočnik se je odpeljal, držeč v

roki železno kaseto, v ekvipaži skupno z gospo Delpart. II.

Palača doktorja Delparta je stala sredi lepega vrta. Iz palače je vodil pokrit hodnik v glasovito zdravilnico za nervozne, ki je bila pod nadzorstvom slavnega zdravnika. Palača je bila polna krasnih slik, glasovitih starin in raznih umetnin, katere bi mogle dičiti prav tako kak muzej.

V sobi doktorja Delparta je bil na steni, prav nasproti pisalne mize, krasen gobelin, vreden svojih stotisoč frankov.

V taki okolici je živel glasoviti zdravnik, študirajoč higijenske metode.

Prav istega ponedeljka je javil sluga okrog desetih popoldne posetnika. Na vizitki je bilo napisano:

— Comtesse Saint Paul de l'Estouzeillon.

Doktor je vrgel takoj cigareto v stran, poškopril se z eau de Cologne ter dejal slugi:

— Pripeljite gospo!

Grofica je prišla radi neprijetne stvari h glasovitemu zdravniku. Mož jej je postal vsaki dan bolj nervozen. Včeraj — v nedeljo — so se pokazali na njem znaki blaznosti. Vedno si domišlja, da ga nekdo preganja. Tudi ima fiksno idejo, da išče neprestano nekako kaseto z dragotinami, katera ni nikdar eksistirala.

— Rešite ga, gospod doktor! — je prosila lepa gospa. — Vi ste glasovit zdravnik. O vas govori ves svet, zato se obračam na vas. Rešite ga. Večno vam bom hvaležna... Ah, tako nesrečna sem!

Delpart jo je začel tolažiti:

— Vse hočem storiti, kar je le mogoče!

— Hvala lepa... Pripeljati hočem svojega moža še danes sem k vam... Uverili se boste, da je težko bolan... Ali ga hočete ozdraviti?

— Vsekakor, komtesa!

III.

Ekvipaža gospe Delpart se je ustavila popoldne okrog treh pred palačo slavnega zdravnika. Vratar je spoznal takoj grofico, ki je bila zjutraj pri doktorju.

Za njo je šel gospod v črni suknji z železno kaseto v roki.

V predsobi je vzela grofica — to je gospa Delpart — kaseto iz rok gospoda ter ga prosila, naj počaka par trenutkov. Nato je šla v sobo.

Prešlo je par minut, a potem je prišel v predsobo doktor Delpart. Resno, a vendar prijazno je pozdravil gosta.

— Kaj ne, da so lepe te slike? Glejte, gospod, oni-le je Meissonier, ta je...

Dragotinarjev pomočnik ga je prekinil:

stalnem nameščenju okrajnih šolskih nadzornikov. Poslanec Robič je tudi govoril k zadevi glede štajerskega ljudskega šolstva. — Ministrski svet imel bi se danes sniti, da se dogovori, kako odpraviti grozeča nasprotja pri naučnem etatu. — Pravosodni minister je poklical predsednika praškega nad sodišča Wesselega brzojavno na Dunaj, ker ga je ovadil posl. Pergelt, da se ne zmeni za odpravljene jezikovne naredbe. — Eksekutivni odsek čeških državnih in deželnih poslancev ima skupno sejo dne 2. februarja v Pragi. Vesti o razpору mej Mladočehi zastran jezikovnega vprašanja so neosnovane. — Nemški cesar Rimljanom za svoj rojstni dan. Cesar Viljem je o svojem rojstnem dnevu poslal rimskemu županstvu Goethejev kip z laskavim pismom. — Nemčija in jezuiti. V nemškem državnem zboru so klerikalci včeraj interpelirali, ali hoče vlada jezuitom dovoliti naseljenje, češ, da so jezuiti potrebni. Vlada je izjavila, da bo zvezni svet o tem letos sklepal. — Španski kralj Alfonz XIII. obišče letos, ko bo proglašena polnoletnost, razne evropske dvore. V Rim pride obiskat le papeža, ko bo kraljev dvor odsoten. — Mestno gospodarstvo v Belgradu. Proračun izkazuje 2.461.657 dinarjev potrebščine in 2.935.019 dinarjev pokritja, potemtakem preostanka skoraj 500.000 dinarjev. — Se stanek srbskega in bolgarskega učiteljsstva se je vršil te dni v Brenгови. Govorilo se je navdušeno o pobratimstvu obeh narodov ter o slovanski vzajemnosti sploh. — Za francosko narodno oboroženje je dovolila zbornica 663 milijonov frankov. — Italijanski kralj in francoski predsednik obiščeta baje skupno v mesecu maju ruskega carja v Peterburgu. — Darežljivi Amerikanci. Ameriška vlada je sklenila poravnati vse potovalne stroške nemškega princa Henrika.

Dopisi.

Iz Ljubljane. Surovinsko društvo črevljarske obrtvalne zadruge v Ljubljani je imelo svoj redni občni zbor v nedeljo dne 26. januarja t. l. ob 1/3 uri popoldne v gostilni »pri Maliču«. Vseh udeležencev je bilo 42, izmed teh 8 izven Ljubljane. Na dnevnem redu je bilo: 1. Poročilo ravnateljstva. 2. Poročilo nadzorovalnega odbora. 3. Poročilo preglednikov. 4. Polaganje letnega računa. 5. Volitev na čelnštva. 6. Volitev nadzorovalnega odbora. 7. Razgovor o remuneraciji delujočemu odboru. 8. Sprememba pravil. 9. Predlogi in vprašanja. — Ravnatelj gosp. Ferdo Tuma pozdravi najprvo navzoče in poroča o delovanju društva, za katerega ustanovitev se je delalo že 12 let. Ker pa so bili časi tako neugodni, da ni bilo mogoče črevlj. obrtnikom z lastnimi močmi ustanoviti si za njih tako važnega

— Oprostite, gospod ... toda ... bi seri ...

Delpart se je nasmehnil:

— Da, da, naravno! Biseri so na svojem mestu! Pomagati vam hočem, iskati jih. Toda, glejte ... tale je Claude Lorrain ...

— Oprostite, ne razumem vas. Prišel sem radi collierja ...

Zdravnik je nadaljeval, smehljaje se; prijel ga je za roko:

— Le polagama. Pojdite, da vam pokažem svojo knjižnico. Imam ...

— To je prevara! Vrnite mi kaseto! Tedaj pa sta stopila v sobo dva slugi in sta zgrabila razgrajaca.

— Lopovi! Moje dragotine dajte!

Slugi sta mu oblekla oviralno srajco, a doktor mu je dejal:

— Vse se bode zgodilo, gospod grof. Odpeljati vas hočemo nekam, kjer jih boste našli.

In odvedli so nesrečnika skozi hodnik v zdravilnico.

IV.

Ko se je vrnil doktor v svojo sobo, ni več našel »grofice«.

— Ali je odšla?

Sluga je ni videl, vratar pa se je spomnil, da se je odpeljala z ekvipažo.

Nikdar več je niso videli. Policija je samo poizvedela, da je pobegnila s kaseto nekam na Angleško.

zavoda, katere težave — tako nekako nadaljuje ravnatelj — so nam bile znane že naprej. Vedeli smo, pravi dalje, da se bo treba boriti prvo leto ne samo v finančijalnem oziru, ampak tudi z našimi usnjariji, kateri so nas pri različnih tvrdkah očrnil, kakor so le mogli, tako da nam pretežna polovica tovarni ni zaupala spočitka niti blaga, danes je seveda vse to drugače! Vzlic temu nismo napravili nemalega uspeha, kakor je razvidno iz računskega zaključka. 1033 K 76 h se bo razdelilo med člane društva in 10% oddalo se je rezervnemu fondu. Prihodnje leto bo gotovo ta svota veliko večja, ker nam ne bo treba nabaviti si zopet mobilij, katere so nas stale 1172 K 27 h. Tudi je bilo pričetkom le 42 udov, in še ti so se z veliko bojaznijo in brez vsakega zupanja bližali društvu, ker so jih usnjariji begali na vse možne načine; vendar ko so pričeli posamezniki uvidevati, da bo društvo vendarle uspevalo, pričeli so pristopati in tako imamo zdaj že 62 članov. Pomisliti je treba tudi, da je društvo delovalo le devet mesecev in so nakladale tovarne v pričetku — nahujskane po usnjariji — neznosno visoke cene. Zdaj pa, ko vidijo, da poravnamo njih račune redno, dobimo od vseh obstoječih tvrdk polno ponudb in od dne do dne vedno večje zaupanje. Raztolmačiti si pa ne moremo, kako da nam morejo nakladati nekatere domače tvrdke tako visoke cene, da nam ni mogoče shajati, ampak smo priseljeni, prejemati isto blago veliko ceneje od tujih firm. Nadejamo se pa, da bodo pričele uvidevati naše domače tovarne, da jim ta kartel ne more koristiti. Častno izjemo med njimi dela le tvrdka Knaflič v Šmartnem pri Litiji. Dalje se spominja ravnatelj še tudi resnične požrtvovalnosti ljublj. župana g. Ivana Hribarja, ki je sprejel radevoljno sestav pravil v svojo oskrb in storil potem še toliko, da so se nam iste tudi brezplačno tiskale in vezale. Naj mu bo zato najprisrčnejša zahvala! Isto gre tudi prezaslužnemu g. cesarsk. svetniku Ivan Murniku, ki si je stekel za društvo nepozabnih zaslug. Poročilo pravi še dalje, da je dobilo društvo od trg. ministrstva kot podporo 3600 kron, kot darilo pa je dal slavni deželni zbor 600 K, sl. mestni magistrat 300 K, vis. trg. in obrtna zbornica 200 K in črevljarska zadruga 200 K. Vsem tem imenovanim korporacijam gre zato najudanejša zahvala. Iz tega je tudi razvidno, da so se pričeli že tudi višji krogi zanimati za maloobrtiški stan in je tudi naša dolžnost potem še večja, da delujemo z vsemi močmi po geslu: V slogi je moč. Vsak človek, ki že samo pogleda našo skupno prodajalno, mora biti v resnici vesel tega velikega napredka in zaloge, ki nadkriljuje vse druge iste vrste. Kraj pa kjer imamo zalogo je popolnoma suh, v I. nadstropju in ne morda kaka mokra klet, kakor pri večini naših usnjarjev. Njih blago je bilo tudi preje vsak dan dražje, čemur so bile vzrok vedno kake vojske (!) tako n. pr. južno-afrikarska in dr. (Smeh in veselost.) Odkar pa je ustanovljeno naše društvo, se je to popolnoma nehalo in so svoje cene tako znižali, da smo v nekaterih slučajih celo prepričani, da dajo svoje blago včasih celo v lastno izgubo, samo da bi mogli škodovati in uničiti naše društvo. Prejšnje stanje in razmerje z usnjariji nam je bilo že neznosno in so nas ti s tem le sami prisilili da smo si hoteli pomagati in ustanovili to našo prodajalno. Končno opominjajo še govornik, da naj stopijo udje neustrašeni kakor neomajena skala, in naj se ne dajo premotiti po sladkih besedah posameznih usnjarjev. Ker, če se dajo premotiti po njih medenih besedah in bi propadlo društvo le po malomarnosti in brezbriznosti lastnih članov, potem naj bodo uverjeni hudega maščevanja usnjarjev. Kar morajo dajati zdaj ceneje, vse to si bodo prisvojili potem še trikrat nazaj. — S tem je bilo končano skoro enourno poročanje ravnateljstva. Zatem poroča še nadzorovalni odbor in pregledniki, ki so našli vse v najuzornejšem redu. Pri volitvah je bil izvoljen zopet ravnateljem enoglasno g. Ferdo Tuma, ravnatoko blagajnikom zopet g. Ivan Zamlen in preglednikom g. Alojzij Erjavce. Odbornikom pa gg. Ivan Gačnik, Viktor Kranjc, Matija Oblak in Ivan Rozman. Predsednik

nadzorovalnega odbora g. Rudolf Vrtnik priporoča še nadalje premembo pravil v tem smislu, da bi se prodajalo vsakemu in ne samo udom, kar je bilo tudi enoglasno sprejeto. Dalje poroča še, da je dobilo društvo od vis. trg. ministrstva tri stroje v uporabo za izdelovanje gorenjih delov obutal. — Ker se ni nihče več oglašil k besedi, zaključil isti zborovanje ob 1/7 uri zvečer.

Izpred sodišča.

Včeraj je gospod deželnosodni svetnik Hauffen predsedoval tudi še tej-le prav zanimivi obravnavi:

„Ta velik šribar ...“ L. 1880 se je v Kamniku porodil nezmerno »kunštni« Ferdinand Kučera, pristojen v Vratislav pri Brnu in dolej nekaznovan. »Kunštni« Kučera je bil do zadnjega časa odvetniški pisar. Primanjkovalo mu je pa vedno denarja, a znal si je pomagati, na kak način, dokazuje obravnava, po kateri je tožen radi hudodelstva goljufije ter vlačuganja.

Aleč Korošec, bajtar in delavec na »Sinkovem turnu« v Kamniku. ter njegova žena Antonija sta hotela nekatere fantine tožiti, ker so jima nekaj poškodovali. Kučera se jima je precej predstavil in dejal, »da je tako kunšten, kakor noben kamenški dohtar« — »saj je bil 5 mesecev v Trstu za ta velikega šribarja«. Korošec ni hotel sesti precej na limanice, a Kučera mu je dejal: »Slišite Vi, jaz sem ta vel'k kamenški dohtar. Naredil Vam bom tožbo in črez par dnij bo že prišla komisija; vse »koštene« bodele dobili »topel« povrnjene.« Zahteval ni nič za svoj trud, samo — »na štempeljne«, najprvo črez 13 K. Zakonska Korošec sta jih dala. Črez par dni je zopet prišel. Naredil se je prav domačega pri Koroševih in prosil za malo vode. Stari Korošec pa tudi ni neumen in si je mislil: »Ta velikemu dohtarju ne smem vode dati.« Tekel je torej in mu prinesel steklenico piva. Kučera pa je pripovedoval, da je šla tožba »na ta vel'ko rihto« v Ljubljano, ter da potrebuje zopet veliko denarja. In stari Korošec je šel v hlev, vzal prešička in ga peljal prodaj; denar je dal »ta vel'kem dohtarju«. Ta je črez nekaj časa zopet prišel in zopet »za štempeljne« denar zahteval. Ženi se je to že malo čudno zdelo in rekla je to tudi. »Dohtar« pa se je mogočno razkoračil: »Mati, le tiho; jaz imam »vofenpos« in revolver ter pravico, da vsakega ustrelim, kdor mi kaj črez čast reče.« In — »vandral« je drugi prešiček iz hleva, denar pa v Kučerov žep. Potem jo je ta popihal in le enkrat zakonskima Korošec pisal, da so vse tožbe »odbite«. Opeharil jih je na ta način za 66 K 30 h.

Kučera je nastopal potem v Ljubljani. Šel je k dru. M. Hribarju, ki je bil takrat odvetniški koncipijent pri dru. Furlanu, kateri je tudi Kučero v službo vzel. Pripovedoval je dru. Hribarju, da je njegovega očeta kap zadela in prosil za 10 K, da ga more spraviti v bolnišnico v Gradec. Dobil jih je. Črez nekaj dni je prišel zopet. Dejal je, da očeta niso sprejeli v bolnišnico in prosil zopet za 10 K. Dobil jih je in po pozneje enkrat je dru. Hribarju na enak način izmuznil zopet 10 K. Poleg tega je simuliral bolezen in izvil od dra. Furlana 5 K. Tudi je nekemu uradniku dra. Furlana odnesel prstan mesto na pošto, v zastavljalnico. Končno je odrlin in poskušal je svojo srečo v Trstu. Prišel je k dru. Rybaču ter prosil s falsificiranim spričevalom službe. Dobil jo je. Živel je v Trstu s svojo ljubico, ne srečno Marijo Černe, katera je potem skočila v morje in se potopila.

Kot uslužbenec dra. Rybača je izvršil Kučera dve veliki lopovščini. V pisarno dra. Rybača je prišla N. Bradač, ker mu je hotela izročiti neko delo. Kučera jo je pregovoril, naj njemu delo izroči, kajti »bode bolj poceni«. Na ta način je ženi tekom par tednov izvil 360 K. Ravno tako je ogoljufal kmeta iz Škednja Sancina za svoto čez 100 K. Končno je bil iz službe odpuščen ter radi vlačuganja aretovan.

Od prič je bil samo stari Korošec navzoč in je pravil s solznimi očmi, kako ga je »ta vel'k dohtar« obrnjal »ter kako je svoje lepe, uboge prešičke prodajal. Toženec je priznal vse delikte.

Sodni dvor je Ferdinanda Kučero radi hudodelstva goljufije ter vlačuganja obsodil na 8 mesecev ječe ter plačilo zahtevanih odškodnin v znesku 556 K 36 h. Če bi »ta velik šribar« še za par kron več ogoljufal, bi prišel pred porotnike.

Danes je bila pod predsedstvom gosp. deželnosodnega svetnika Andolška tudi obravnava proti nekaterim krščanskim hijenam, ki so ob priliki pogreba liberalnega občinskega predstojnika Leopolda Žgurja na Gočah na tak nizek način kazali svojo katoliško vest. O obravnavi bomo natančneje jutri poročali. Danes omenimo samo, da je sodni dvor sklenil preložiti obravnavo radi novega zaslišanja prič.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 29. januarja.

— Poreško-puljski škof Flapp

je — kakor čuje »Naša Sloga« — odredil, da se naj one tri »Češčene Marije« in »Češčena kraljica«, ki jih moli duhovnik po tihi maši skupno z ljudstvom v domačem jeziku, odslej v italijanskih župnijah poreško-puljske škofije molijo v italijanskem jeziku, v hrvatskih župnijah pa da je italijanskim duhovnikom prepovedano, da jih molijo ali v italijanskem jeziku ali pa v latinskem. Škof Flapp je torej premenil papežev ukaz, samo da hrvatski verniki ne bodo mogli v svojem jeziku moliti. Pri ti priliki omenjamo, da tudi nekateri ljubljanski duhovniki ne spoštujejo papeževe odredbe, da je po tihi maši moliti 3 »Češčena Marija« in »Češčena kraljica«. V nunski cerkvi se te molitve nikdar ne opravijo, videli smo pa tudi že, da se je mašnik po teh molitvah prekrizal, kar tudi ni dovoljeno. Ko bi hoteli slabe dovtype delati, bi imeli tu lepo priliko. Lahko bi se razkoračili in na pr. vprašali, zakaj se nunski katehet ne suspendira, ker papeževega ukaza ne spolnjuje, in kako se upa maše skrajševati, ko se vendar maše naroče, neskrajšane z vsemi molitvami vred, kar jih je predpisanih. Toda, ker nam je vse sveto in nedotakljivo, kar je v zvezi s cerkveno inker se ne vtikamo v notranje cerkvene zadeve, se hočemo tudi tu premagati in pustiti stvar v miru.

— Župnik Kosec — obsojen.

Iz Kamenj poročajo: Naš »častiti« župnik je bil kaznovan v Ajdovščini na 15 kron globe, ker je prihajal brezpotrebno v hiše, in imel predolg jezik. Tako bi se mu moralo zgoditi povsodi, kjer napravlja prepir in razprtijo. Le korajžno naprej, ker to bo koristilo njemu in naši fari, da bode složna, kakor je bila pred njegovim prihodom. To bode izgled ljudem, da vedo, da tudi maziljenec nima vseh pravic, in da se sme tudi njega obsoditi!

— Slovensko gledališče.

Včerajšnja in prva predstava sta dva kričeča kontrasta, ki kažeta, kako se mora in kako ne sme peti opera take vrednosti kot je »Rigoletto«, ki se šteje med najboljša in najpopularnejša Verdijska dela. To je gotovo ne mala zasluga naše odkrite in opravičene zadnje kritike in vesele nas, da smo dosegli z njo uspeh in imeli tako včeraj operni večer, ki nas je vsestransko zadovoljil. Včerajšnja predstava smemo šteti med najboljše na našem slov. odru sploh. Sicer je naša zadnja kritika izzvala ne malo razburjenja med gotovimi krogi, — kar nas seveda ni kar nič irritiralo, — kajti tolažila nas je zavest, da je bilo razsodno občinstvo na naši strani. Mislim pa, da smo pač dospeli i v kritiki gledaliških predstav na ono višje stališče, na katerem se nam ni treba ozirati na simpatije, ki se oklepajo osebe posameznih igrancev oziroma igralk, ker to, kar je nek daj zadoščalo našemu napredujočemu občinstvu, danes, hvala Bogu, ne zadošča več. Sicer pa moram odkrito reči, da naša kritika itak pozna preveč obzirnosti, kar se je maščevalo že večkrat. Boljše je, — da sploh nimamo opere kakor — slabo. No, včeraj smo bili obilo odškodovani za to, kar nam je zadnjič narekalo v pero pikre besede. Prepričali smo se včeraj, da zbor vrši lahko izborna svojo nalogo, če — hoče. Bil je izvrsten ter je bistveno pripomogel do uspeha. Tudi orkester se je vrlo in hrabro držal, eksaktno in fino igral. Želimo si ga vedno takega, potem mu je stalno priznanje zajamčeno. Prav

dobro je pel svojo, ne težavno vlogo eminentno liriskega značaja, naš junaški tenorist — Wagnerianec g. Olazowski. Pointa celega večera pa je bila Gilda, — na njo se je koncentrirala radovednost vsega občinstva. Gdč. Nočmi je bila včeraj izvrstno disponirana, in se je vidno potrudila, da je v naglici nastudirano vlogo rešila prav lepo. Krasno je pela, z lahkoto, ff brez napora, pred vsem pa intonirala čisto, zvonko in s polnim glasom. Tudi v igri je bila jako simpatična Gilda. Po vnanosti je bila prav prikupna. Na to vlogo je lahko ponosna. Gosp. Ulrich je interpeliral svojo vlogo izvrstno in pred vsem je briljantno, drastično — kakor prvič — igral, a tudi lepo pel. V ekstazi pa bi želel nekoliko moderiranja v glasu. Est modus... Kvartet se menda še nikdar ni tako lepo glasil. Ensemble-stavek, v katerem je ravno Verdi mojster in v katerem leži njegova moč, je prišel včeraj krasno do veljave. Kakor zadnjič smo bili tudi danes z g. Wildnerjem prav zadovoljni. Pel je mirno in povoljno: mož vidno napreduje. Tudi gg. Vašiček in Štampcar sta bila sigurna in sta splošno ugajala. Ravno tako gdč. Romanova, ki je bila interesantna in graciozna Magdalena. Da bi pela gg. Olsewski in Ulrich svoji ulogi slovenski, to je bila včeraj naša edina, a tudi edina želja, katero smo gojili na tihem na tem gledališkem večeru. Izrednega užitka. — A še nekaj. V zadnjem aktu bi želeli vsaj strehe ali stropa tisti famozni brezstenski sobi v prvem nadstropju. Vojvoda se nam smili, da mora prenočevati ob takem viharju in pišu pri sicer mirno brleči sveči na — dežju neženirano prepevajoč »Ženska le vara nas«. . . . Jos. C. Oblak.

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Jutri, v četrtek se poje tretjič in zadnjič v sezoni prelepa Verdijeva opera »Rigoletto«, ki je sinoči vsestransko krasno uspela. Vlogo Gilde poje zopet gdč. Nočmi. V soboto, 1. februarja je premijera Sudermannove drame »Čast«.

— **Z Bleda** se nam piše: V nedeljo je bil v »Blejskem domu« koncert, ki je izborno uspel. Dvorana je bila natlačeno polna odličnega občinstva, ki se ni moglo prečuditi izvežbanosti pevskega zbora in šolskih otrok. — »Neues Wiener Journal« poroča, da se visoka poročena ne počuti povsem dobro v naši Gorenjski. Omenjeni list piše ter povdarja posebno sledeče: »Heute Abends den 25. d. m. soll Feuerwerk-Beleuchtung und Gesangsconcert sein, dem Fürsten ist das unangenehm, der Fürstin noch mehr. Sie haben die Absicht, hier in aller Stille einige Tage zu verbringen.« Ta list se je predložil kneginji in knezu, katera se nista mogla načuditi tej — lažnjivosti. Mlada kneginja se je izrazila: »Jetzt bleiben wir just noch einige Tage hier, damit sie sehen, dass es uns hier ausserordentlich gut gefällt und dass wir von allen Empfangsfeierlichkeiten entzückt waren.« Poglejte, kako so nam nevoščljivi! Včeraj smo videli prvič kneginjo iti peš okrog jezera. Pravili so, da je pozdravljajočim otrokom odzdravljala prijazno s slovenskim pozdravom »Doberdan!« Ljudstvo je zavzeto od nje ljubeznivosti; kneginja ogovarja skoro vsakega prijazno. Prosi se, naj »Slovenec« istino poroča namreč, da niso pela društva, temveč le blejsko bralno društvo, da se ni zahvalil knez le vodji požarne brambe, temveč prvemu se je zahvalil gospodu Francu Rusu, nadučitelju, kot pevovodji, in po tem gosp. Ivanu Rusu, kot načelniku požarne brambe. Čudno, da Lampetka še vedno tako jezik srbi, kadar je treba kako pohvalo ziniti o vrlim blejskem pevovodji in njegovih pevcih.

— **Smrtna kosa.** Iz Sarajeva poročajo, da je umrl kalkulant pri tamošnjem deželnotražništvu g. Franco Pirc, bivši gardni nadporočnik rajnega mehiškega cesarja Maksimilijana; dosegel je 63 let. Rajniki je bil svoj čas cesarju Maksimilijanu do dna roka in je bil z njim vred v Kveretaru po generalu Eskobedu ujet in k smrti obsojen, ali poznejši prvosednik ljudovlade Juarez ga je izpustil, na kar je šel k svojem bratu v Jelšane. Študiral je v Gorici, potem se je posvetil vojaškemu stanu; pri naših vojakih in v Mehiki je prejel več medalij. Bodi mu lahka bratska zemlja!

— **Umrli** je bivši župan v Škofji Loki in častni meščan škofjeloški g. Valentin Sušnik. N. v m. p.

— **Poročil** se je v Opatiji gospod Makso Černe, sodni pristav v Voloski, z gdč. Marijo Tomašičevo iz Opatije. Čestitamo!

— **Premogovo žilo** pri Vnanjih Goricah pri hiši Janeza Pezdurja sta baje našla kajžarja obrtnika Fr. Stanonik in Fr. Rogovšek. Kajžarja že sanjata o — milijonih!

— **Nesreča.** Jos. Pibernik, doma iz Mengša, je šel 25. t. m. zvečer s svojo rodbino na kolodvor v Jesenicah. Gredeč po brvi črez potok je padel v vodo in se tako nesrečno udaril ob kamen, da je umrl.

— **Na predvčerajšnji semenj** je bilo prignanih 1082 konj in volov; 244 krav in 54 telet. — Skupaj 1380 glav. Kupčija je bila jako živahna, ker so prišli kupci iz zunanjih dežel.

— **Tat iz škofije in iz šenklaškega župnišča prijel.** Zadnje tatvine v ljub. župniščih in v škofiji delale so mestni policiji preglavice in že je bilo dvomno, če se jej bode posrečilo ujeti tatu. Vsi fotografirani in nefotografirani tatovi so se strogo nadzorovali, a nič ni bilo sledu. Skoraj vsa večja orožniška poveljstva so se obvestila o tatvini in o osebnem popisu dozdevnega storilca in tudi na policijske urade v drugih mestih so se poslale okrožnice o tatvini. Izvršitev tatvine v škofiji in v šenklaškem župnišču je kazala, da je bil na obeh krajih jeden in isti tat, ki je moral biti dobro znan s krajevnimi razmerami. Včeraj je dobila ljubljanska policija od policije v Celovcu obvestilo, da se je pretečeni teden klatil po Celovcu v slabi družbi neki človek, ki se je izdajal za vinskega agenta, Ivana Pogačarja iz Ljubljane, in ki je prav potratno izdajal denar. Ljubljanska policija je še včeraj dognala, da bode ta vinski agent identičen s pasarjem Ivanom Pogačarjem, ki je bil v zadnjem času v službi v Litiji, a je bil tamkaj odpuščen in se je potikal po Ljubljani. Dognalo se je, da je dotičnik stanoval v prvi polovici meseca januarja na Žabjeku št. 3, da pa je 19. ali 20. t. m. se odpeljal v Celovec, odkoder pa se je te dni vrnil v Ljubljano, ne da bi se bil vrnil na svoje prejšnje stanovanje. Danes jutraj je bil Ivan Pogačar na ulici aretovan in odveden na policijo. Ničesar ni hotel vedeti o tatvini, pač pa je izpovedal, da je bil v Celovcu, in da je imel tri cekine, katere je dobil, jednega od očeta, jednega od strica in jednega pa od nekega pekoveškega pomočnika. Ko se mu je dokazalo, da to ni resnično, je še vedno tajil. Bil je zaslišan, da je moral vse povedati, kod je hodil, odkar je bil odpuščen iz službe v Litiji in koliko denarja je imel in koliko je izdal. Zapletel se je v taka protislovja, da se ni mogel več rešiti. Pozvale so se na policijo osebe, katere so videle tata v škofiji in v župnišču, in vsem se je zdel zelo podoben, samo imel je sedaj drugo obleko in drug klobuk. Tudi to se je dognalo, da je Ivan Pogačar res nosil pred tatvino pri profesorju Zupančiču dolgo suknjo in klobuk s peresi, kar pa je on hotel utajiti. Hotelo se ga je predstaviti v gostilne, kjer je pil in zapravljal denar, a tega se je zbal in je raje vse pripoznal. Izvršil je tatvino pri kanoniku Andreju Zamejcu, kjer je vzel okoli 320 kron in tatvino pri profesorju Antonu Zupančiču, kjer je vzel nad 600 kron. Ves denar je že zapravil, tako, da je že suknjo prodal. Zapravljal je denar v mestu, največ pa izven mesta. Cekine je vse zabil v Celovcu, kjer mu je neki Pendl, s katerim sta skupaj popivala, ukradel cekin, vsled česar ga je Pogačar ovačil policiji in ta je Pendlna prijela in zaprla. Ivan Pogačar je rojen 30. decembra 1883 v Poženku pri Cerkljah. Bivši škofjski kancelar, občesploštovani g. Pogačar, je njegov stric. Pogačar je strica večkrat nadlegoval z obiski in so mu bile vselej tega razmere v škofiji in v župnišču znane. Na dan tatvine je bil še pri svojem stricu in ga je prosil podpore, katero mu je pa ta odrekal. Nato je šel v župnišče in ukradel nad 600 kron. Vzel bi bil lahko nad 4000 kron, pa jih ni hotel, ker, kakor je sam izpovedal, je imel že dosti. Policija poizveduje sedaj, kod je aretovanec zapravljal denar in če ni tudi na sumu s tatom v

župnišču pri Sv. Jakobu in v nunskem samostanu.

— **Najnovejše novice.** Dunajska stavbena in prometna družba se je razpustila, na kar je dunajski mestni svet takoj sklenil stavbene in prometne pogodbe z del. družbo Siemens & Halske. Družba mora izvršiti vse projektovane proge do l. 1903 za 39 $\frac{1}{2}$ mil. K. — Plaz je odnesel v Hamburgspitze pri Hallu turista medicina Dormanerja. Do sedaj še niso našli trupla. — Blagoslovljenje novega vodovoda v Zadru je izvršil včeraj nadškof Dvornik. Vodovod stane 450.000 K. — Konjski prekupec za Angleže, Mažar A. Bruder, je nabral od ogrskih mešetarjev v komisijo konj za 200.000 K. Konje je izročil angleški vladi, prejel denar ter zbežal v Ameriko. — Eksplozija dinamita. V neki zalogi v New Yorku se je razletela večja množica dinamita. Ubilo je 6 oseb, ranilo težko 75, lahko pa okoli 100 oseb. — Prebivalstvo Londona šteje po najnovejšem štetju 4.536.541 oseb, med temi je 135.377 tujcev. — Ladja s konji za Angleže se je potopila. Angleški parnik »Mapelmoor«, ki je odplul o Božiču iz Reke z 900 ogrskimi konji za Kitchenerja se je potopil. Na ladji pa je bilo tudi 40 oseb. — 114 ur podsut je bil v Freiburgu rudar Menihol. Ko so ga predvčerajšnjim izkopali, bila mu je prva beseda »Jutri pa napravim blau.« — Zaradi ženinega kolesarjenja je v Parizu 52letni bančni uradnik Leray odrezal ženi vrat, sam pa se je ustrelil. — Mesto steklega psa ženo ustrelil. V Mikosfalvi je preganjal policaj steklega psa po dvorišču posestnika Barkota. V trenutku, ko je sprožil revolver, stopi posestnikova žena na dvorišče ter pade v prsi zadeta.

— **Lega nazionale**, to razupito italijanako šolsko društvo, priredi v Krku ples, in sicer v prostorih ondotne — bolnice! Bržčas nimajo v Krku družih prostorov, a vzlic temu je ples v bolnici nekaj povsem novega.

Društva.

— **Občni zbor društva »Pravnik«.** Včerajšnjemu poročilu o obč. zboru nam je še dodati, da je odbor dovršil pripravljalna dela za slovensko izdajo »Izvršilnega reda«, ki izide v samozaložbi društva že julija meseca letos opremljen kot ročna izdaja z vsemi stranskimi navedbami in ukazi, ter z odločbami najvišjega sodnega dvora. Rokopis je uredil g. sodni tajnik Ivan Kavčnik, kateremu je izrekel občni zbor na njegovem odličnem delu prav laskavo zahvalo. — V znak sožalja na smrti zaslužnega 10 let delujočega odbornika in soustanovnika društva g. notarja Ivana Gogole, so se zborovalci dvignili raz sedežev.

— **Na dnu morja!** Pripravljalna dela za okrasitev dvorane se marljivo vrše, tako da je pričakovati presenetljivega vtisa — če se bodo tudi maske držale gesla in se primerno kostumirale. Lepo število bratov Sokolov je na delu; »Brehm's Thierleben« pred seboj, vstvarjajo anemone, meduze, tintnice, ribe, koralne itd. Dolge morske rastline in alge se prostirajo po tleh delavnice — toda preveč smo že razodeli. Gospod Waldstein začel je že slikati prospekte in če smemo soditi po zadnjih skicah, bo vtis zares izvanreden.

— **Občni zbor trgovskega društva »Merkur«** se je vršil v nedeljo, dne 26. t. m. v društvenih prostorih v »Narodnem domu«. Kot predsednik občnega zbora je bil soglasno izvoljen g. J. Kostevc, ki nato vse navzoče pozdravi, se zahvali za njih vdeležbo, konstatira sklepčnost, ter otvori občni zbor. Spominja se v prvi vrsti umrlega velezaslužnega podpredsednika g. Kersnika, na kar vsi navzoči v znak sožalja vstanejo. Nato omenja društveno delovanje v preteklem letu ter želi, da bi bil prihodnji občni zbor še bolj obiskan in da bi bilo večje zanimanje za društvo. Poročilo tajnika g. Lindtnerja, ki med drugim razpravlja o društvenem glasilu »Narodno gospodarski Vestnik« in izreka g. sotrudnikom najtoplejšo zahvalo za njih trud s prošnjo, da bi še dalje podpirali društveno glasilu, se je zelo na znanje in se mu je izrekla zahvala občnega zbora za njegovo delovanje. Iz poročila blagajnika g. Kesslerja je razvidno, da je imelo društvo v preteklem letu 2889 K 60 h dohodkov in 2704 K 75 h izdatkov, toraj prebitka 184 K 85 h. Za tem je prišlo do volitve odbora in so bili voljeni naslednji gospodje: predsednikom g. ces. svetnik Ivan Murnik, podpredsednikom društvenega razsodišča dr. K. Triller, podpredsednikom g. J. Kessler; v odbor so bili voljeni izmed tr-

govcev gospodje: Ivan Jebačin, T. Kham, A. Lavrenčič, V. Rohman in L. Schwen-tner; izmed nastavljenecov gospodje: J. Derčar, A. Golob, L. Jeran, J. Kenda, J. Kostevc, A. Peruzzi, V. Požar, J. Rihar, A. Rus in A. Vidic; izmed podpornih članov gospodje: dr. V. Murnik, H. Lindtner in F. Golob; za preglednika računov pa sta bila voljena gospoda: A. Novak in J. Zupančič. Po volitvi razpravljali razni govorniki o bodočem društvenem delovanju, dalje o pridobitvi novih članov, o zabavi, pouku, predavanjih in petju. G. Kostevc odgovarjal je na vse stavljene predloge in vprašanja ter obljubil, da se bo novi odbor z vso vneto poprijel svoje naloge, da željam članov ustreže. Ker se nihče več ne oglasi k besedi, zaključil gosp. Kostevc zborovanje.

— **Zaključni venček plesne šole** pevskega društva »Ljubljana« vrši se v soboto 1. februarja t. l. v areni »Narodnega doma« ob 1 $\frac{1}{2}$ uri. Plesalo se bode razun običajnih plesov »Česka narodna četvorka«, »Česka beseda« in »Les lancieris«. Sodeluje meščanska godba. Vsi podporni člani in tisti ki se hočejo prepičati o vspehu plesne šole so najljubšeje vabljeni, da pridejo na ta venček, ki bode gotovo prijeten.

— **Prostovoljno gasilno društvo v Leskovci** priredi dne 2. februarja v prostorih gospoda Fr. Lavrinškega veselico.

— **Slovensko kmetско društvo za gornjegirajski okraj.** Opozarjamo novič na ta veliki ljudski shod, ki ga priredi to društvo dne 2. februarja v Gornjem gradu in na katerem se bo mbd drugim govorilo o vseučilišču v Ljubljani, o ustanovitvi lesne zadrage.

— **Čitalnica v Šmarjih pri Jelšah** priredi v nedeljo, dne 2. svečana 1902 v gostilni gosp. Karola Jagodiča ml. veselico s petjem in godbo.

— **Tamb. društvo »Zvonček«** pri Sv. Juriji ob Taboru priredi dne 2. svečana ob 5. uri popoldne veselico v prostorih gosp. Južna.

Telefonska in brzojavna poročila.

Bled 29. januarja. Knez in kneginja Windischgrätz ostaneta tukaj do 5. februarja.

Trst 29. januarja. »Piccolo« je zagnal velik krik, ker se je na postajah Koper in Milje poleg laškega imena nabilo tudi slovensko ime. Občinski zastop koprski hoče protestirati, obetajo se pa tudi protestni shodi.

Dunaj 29. januarja. Današnji jutranji listi poročajo, da hoče celo ministrstvo demisionirati, ako se ne doseže porazumljenje glede češkega vseučilišča na Moravi. Na tej vesti je toliko resnice, da je ministrski predsednik včeraj zvečer pri njem zbranim nemškimi poslancem rekel, da, ako ostanejo na svojem stališču, pojde v cesarski dvorec in izroči cesarju demisijo, zajedno pa priporoči cesarju, naj pusti nemškim strankam sestaviti novo ministrstvo. Za danes popoldne je sklican ministrski svet na sejo, vendar ni gotovo, da se ta seja vrši. Čuje se, da hoče vlada ne glede ne na Čehe ne na Nemce podati svojo izjavo zastran moravskega vseučilišča.

Dunaj 29. januarja. Postavka zastran celjske gimnazije pride šele jutri na razpravo. Pred današnjo sejo proračunskega odseka so imeli nemški poslanci posvetovanje glede te zadeve, kakor tudi glede gimnazij v Opavi in v Tešinu. Izrekli so se baje, naj se ustanovi v Mariboru posebna nemška in posebna slovenska gimnazija, utrakvistični razredi v Celju pa naj se opuste in naj celjska gimnazija postane zopet samonemška.

Budimpešta 29. januarja. Pri proračunski razpravi je Kossuth ostro nastopil zoper obnovitev avstro-ogrske nagodbe.

Beligrad 29. januarja. Nikola Pašić, vodja radikalne stranke, je odpotoval v Petrograd v posebni misiji. Pašić je zadnji čas bival v Trstu. Kralj ga je po posebnem odposlancu prosil, naj to misijo prevzame.

Berolin 29. januarja. Angleški prestolonaslednik je odpotoval. Sedaj se je izvedelo, da se je ob njegovem prihodu zgodila demonstracija. Ko je častna stotnija korakala k sprejemu na kolodvor, je množična množica kričala: »Dol z Angleži, živeli Buri!« Množica je vojakom žvižgala in jim klicala, naj se vrnejo v vojašnico. Policija je demonstrante razgnala in aretirala več oseb.

Narodno zdravilo. Tako se sme imenovati bolesti utešujoče, mišice in živce krepijoče, kot maslo dobro znano „Mollove francoske iganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju, po udih in pri drugih naslednjih prehlajenja. Cena steklenici K 1.90. Po poštnem povatili razpošilja to maslo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJ, Tuchlauben 9. V zaloga po deželi je izrečno shajevati MOLL-ov preprati, kaznamovan s varstveno znamko in podpisom. 2 (12-2)

Se dobiva povsod
Kalodont
neobhodno potrebna zobna Crème
vedrže zobe čiste, bele in zdrave.

Dež. gledališče v Ljubljani.
Štev. 62. Dr. pr. 1171.

V četrtek, 30. januarja 1902.
Gostovanje g. Sig. Ulricha, baritonista iz Berolina.

Tretjič in zadnjič:

Rigoletto.

Opera v treh dejanjih s predigro. Po V. Hugovi drami „Le roi s'amuse“ spisal F. M. Piave. Poslovenil A. Funke. Uglasbil G. Verdi. Kapelnik Bog. Tomaš. Režiser Sig. Ulrich.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. — Začetek ob 7.30. uri. — Koniec ob 10. uri. Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pih. polka II. Leopoldšt. 27.

Prihodnja predstava bo v soboto, 1. februarja. „Cast“.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 25. januarja: Edvard Reisinger, branjevec 81 let Breg št. 18. vodenica iz srca. — Kristina Rojc, vrtnarjeva hči, 4½ leta, Krakovske ulice št. 7, jetika.

Dne 26. januarja: Anton Podkrajšek, zasebni uradnik, 68 let, Rožne ulice št. 35, kron. alkoholizem.

Dne 27. januarja: Anton Modic, dijak, 18 let, Marije Terezije cesta št. 10, jetika.

Dne 28. januarja: Marija Grilo, sladničarica, 81 let, sv. Petra cesta št. 63, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m. Srednji zračni tlak 756.0 mm.

Jan.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Možna v 24 urah
28.	9. zvečer	729.3	0.2	sl. sever	dež	
29.	7. zjutraj	727.3	0.8	sl. sever	oblačno	
	2. popol.	729.5	3.4	sr. zahod	del. oblak.	24.1 mm.

Srednja včerašnja temperatura -1.1°, normale: -1.9°.

Dunajska borza

dné 29. januarja 1902.

Skupni državni dolg v notah	100.90
Skupni državni dolg v srebru	100.80
Avstrijska zlata renta	120.50
Avstrijska krona renta 4%	98.—
Ogrska zlata renta 4%	119.65
Ogrska krona renta 4%	96.75
Avstro-ogrski bančne delnice	1663.—
Kreditne delnice	663.—
London vista	239.32½
Nemški državni bankovci za 100 mark	117.12½
20 mark	23.44
20 frankov	19.03
Italijanski bankovci	93.40
C. kr. cekini	11.31

Stenograf

smožen slovenske in nemške stenografije, sprejme se s 15. svečanom. Plačilo po dogovoru. (260-1)

Naslov pove upravnistvo »Slov. Nar.«.

Umetno popravljane in izdelovanje perzijskih in turških preprog je kratkočasje za premožne in koristna obrt za manj premožne. — V tem pa poučuje:

P. Toumayan

hotel „Pri Maliču“, soba št. 20.

Preprogarji (gospodje in gospe) imajo pouk ceneje. (263-1)

Mlinsko orodje

na tri tečaje, v prav dobrem stanu, se proda.

Pojasnila daje Franjo Benkovič v Blagovici, pošta Trojana. (258-1)

Št. 46.059. (93-3)

Ustanova za invalide.

Pri mestnem magistratu ljubljanskem izpraznjena so

4 mesta ustanove za kranjske invalide, vsako po 63 K na leto.

Pravico do teh ustanov imajo bivši vojaki, ki so vsled vojaške službe za delo nesposobni postali in so ubogi in pa lepega vedenja.

Prošnje za podelitev teh ustanovnih mest vlagati je s potrebnimi dokazili o stanu, starosti, uboštvu, vedenju in vojaškem službovanju **do 10. februarja** pri podpisnem mestnem magistratu ali pa pri pristojnem c. kr. okrajnem glavarstvu.

Mestni magistrat ljubljanski
dné 2. januarja 1902.

Rokavice

iz tkanine,
glacé in pralnega usnja
dobre vrste

kakor tudi (2626-18)

kožice za snažiti

v različni velikosti po nizki ceni pri

Alojziju Persché

Pred škofijo 22.

Fotografija.

Negativna stekla, lunetere, viktorije itd., pri likvidaciji naše tržniške trdke kupljeno, prodajo se en gros ali en detail zelo po ceni. Preprodajalcem velik rabat. (Popravlja se po vsoh: (262-1)

P. Toumayan

hotel „Pri Maliču“, soba št. 20.

Le do sobote.

Dr. Henrik Tuma

odvetnik v Gorici

izšče

(238-2)

koncipijenta.

Ponudbe naj se pošiljajo naravnost.

Gos. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1901. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Ansee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopolne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marjine vate, Heb, Franzove vate, Karlove vate, Prago, (direktni voz I. in II. razreda), Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 19. uri zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda). — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj, ob 1. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 55 m zvečer. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Solnograda, Linca, Steyra, Anseea, Ljubna, Celovca, Beljaka, (Monakovo-Trst direktni vozovi I. in II. razreda). — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoludne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Plzna, Prage, (direktni vozovi I. in II. razreda), Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Št. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri in 44 m zjutraj, ob 2. uri 32 m popoldne in ob 8. uri 35 m zvečer. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer, ob 10 uri 25 m le ob nedeljah in praznikih v oktobru, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in samo v oktobru. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoludne, ob 6. uri 10 m zvečer in ob 9 uri 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in samo v oktobru. (1)

Mesečna soba s hrano se odda.

Kje? pove upravnistvo »Slovenskega Naroda«. (261-1)

Več sto centov (240-2)

sena

je na prodaj.

Več pove upravnistvo »Slov. Nar.«.

Nerabljen (241-2)

maskovni kostum
proda se za primerno ceno.
Židovska steza št. 2, I. nadstr.

Učenca

kateri je ljudsko šolo dovršil, 13-14 let starega, išče za prodajalno mešanega blaga

Anton Zurec

trgovec v Črnomlju.

Dobra vzgoja pogoj. (259-1)

Stanovanje

na vogalu Kongresnega trga in Vevgovih ulic, ležeče v I. nadstropju in obstoječe iz pet sob, med temi ena balkonska, s pritoktno, se odda s 1. majem t. l. (257-1)

Natančneje se izve pri hišniku, Kongresni trg št. 12, ali pa pri Jos. Lavrenčiču, Dunajska cesta št. 31.

Lepo polt

doseže in razne napake odstrani v kratkem času, kdor porabi popolnoma neškodni, z nagrado odlikovani

,Pariški Louise-Crem'

nezmotljivo sredstvo zoper pege.

Cena dveh škatlic 4 K.

Po pošti se pošilja previdno, tudi z navodilom, ne da bi se vsebina izdala.

J. Vojtech č. 583. (220-2)

Praga, Kralj. Vinogradi, Češko.

Med. dr.

Dèmeter vitez Bleiweis-Trsteniški

strokovni zdravnik za notranje bolezni in za bolezni v vratu in nosu

ordinira (239-2)

v Ljubljani, na Resljevi cesti št. 7

od 3.—5. ure popoldne.

Ob nedeljah in praznikih od 11.—12. ure dopoludne.

Mestni občinski zastop v Škofji Loki naznanja s tem žalostno vest, da je preblagorodni gospod

Valentin Sušnik

mногоletni bivši župan in častni meščan mesta Škofja Loka itd.

danes zjutraj ob 3. uri, po dolgi bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v svojem 75. letu mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb draga ranjega bo dné 30. t. m. popoldan ob 2. uri na tukajšnjem farnem pokopališču.

Škofja Loka, dné 28. januarja 1902. (264)

Najnovejše blago

za plesne veselice iz svile, volne in tančice (batista) priporoča za jako nizke cene

I. Grobelnik

Stolni trg 1. — Ljubljana. — Špitalske ulice 2.

Uzorci za zunaj franko. (50-7)

Kot posebno izbrane toalete so v zalogi pariški in dunajski vzorci in se posamezno blago na zahtevanje tu naroči.

1888.

Varstvena znamka.

Prave ruske

galoše

iz Rige z znamko zvezda

se dobijo po nizki ceni na debelo in drobno samo pri:

Ant. Krisper-ju in Vaso Petričič-u v Ljubljani

ter nadalje tudi pri sledečih tvrdkah:

Idrija: Valentin Lapajne, V. Treven.
Jesenice: Anton Treun, J. Ferjan.
Kamnik: Gregor Kratner.
Kočevje: E. Hofmann, Franc Bartelme, Franc Jonke.
Kostanjevica: Alojzij Gatsch.
Kranj: Marija Pollak.
Krško: Rupert Engelsberger.

Litija: Lebinger & Bergmann.
Ljubljana: Karol Karinger, Alojzij Persche, M. Cescutti, K. Treo.
Novomesto: J. Medved, M. Barborič.
Postojna: D. Dolničar.
Radovljica: Leopold Fürsager, Friderik Homann, Oton Homann.
Škofja Loka: J. N. Koceli.

(2486-16)